

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 88

10 Ờ

TUẦN LỄ TỪ 20-11
ĐẾN 26-11-1969

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BẾP : MINH VỜ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 — 93.801

Wason
DS531
C744+

Quốc Dân Đại Hội

Big Minh đòi triệu tập quốc dân Đại hội và đồng ý một trung cầu dân ý với những kẻ vô trách nhiệm hỉ rình khe hở của nhà lãnh đạo (khe hở vì chân thành) để tìm đủ ba mươi sáu kiểu phá thói. Big Minh vịn vào ời trần tình của tướng Vỹ tại Thượng Viện để cho rằng cả hai phe Quốc và Cộng đều không hợp lòng dân đa số vì «vẫn còn nhiều kẻ đứng ngoài vòng chiến» ở bên phe

«không biết ở phe nào».

Lời rao hàng của Big Minh không đặt tại Saigon nhưng được chiếu cố tận tình tại Hanoi, tại Paris và tại... bưng biển! Nguyễn thị Bình đã công khai cổ võ một giải pháp của Big Minh, Ngay ở Saigon một đôi kẻ trong quốc hội, cũng, chẳng hiểu ngây thơ hay cố tình lập dị tán thành giải pháp triệu tập Quốc Dân Đại Hội,

Quốc Dân Đại Hội, thực

chất, nó đã sai hỏng, vì hiển. Nó chỉ đúng vào thời Big Minh làm quốc trưởng. Thời đó dân chưa bầu cử quốc hội. Điều lạ lùng là chỉ vài vị dân biểu chống Big Minh bằng những tuyên bố hãn học nặng tính chất qua đường. Còn quốc hội, hầu như lặng câm trước một âm mưu đòi xóa bỏ quốc hội và xóa bỏ luôn cả chế độ hiện hữu, Quốc hội sợ Big Minh hay quốc hội tự cảm thấy

minh thấy vô sỉ đang chờ đợi một xóa bỏ, đời đời?

Quốc Dân Đại Hội dẫn dân tộc này về đâu? Mới chỉ thấy một ở giữa ngó ngàng, Một kết lưu thông trước dinh Độc Lập và những đòi hỏi mơ hồ của các ông thầy chùa Việt gốc Miên. Còn gì nữa? Những màn tối của đạo diễn bị hài kịch Quốc Dân Đại Hội!

CON ONG

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY
FEB 9 1970

**mỗi tuần nói chuyện
một lần**

**SƯ SÀI NĂM ĐƯƠNG . MỘT
TIỀN LỆ NGUY HẠI**

Trong tuần qua, nền Đệ II Cộng Hòa Việt Nam lần đầu tiên, được chứng kiến một cuộc xuống đường Hơn 200 sư sãi Thê-ravada đã độ thiên tập họp trước Dinh Độc Lập, căng biểu ngữ đòi hỏi vị Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa phải cho người Việt gốc Miên được hưởng quy chế dân tộc thiểu số. Sau cảnh ồn ào rộn rịp lúc ban đầu, các sư sãi đã chiếm đóng một khúc đường Thống Nhất trước dinh Độc Lập, ăn, nằm, ngồi và tiêu tiện, đại tiện bừa bãi ra đó. Cảnh sát đã phải dùng giây kẽm gai, hàng rào sắt để cô lập hóa hẳn một khu vực nhỏ trước dinh Độc Lập.

**CHÍNH QUYỀN TẠO MỘT TIỀN
LỆ NGUY HẠI**

Ở đây, không đặt vấn đề hợp lý hay không hợp lý của các đòi hỏi của các sư sãi. Nhưng sự kiện chính quyền đã ôn hòa tới mức để yên một số người ngồi nằm ngay giữa nơi công cộng, cản trở việc lưu thông nhiều ngày, đã gây ra một tiền lệ nguy hại.

Người ta thấy rõ đường lối ôn hòa của chính quyền lúc ban đầu, nhằm mục đích giảm thiểu các phản ứng bùng bột của người Việt gốc Miên với hy vọng có thể thu xếp ôn hòa vấn đề trong tinh thần thông cảm của đôi bên.

**ÔN HÒA KHÔNG PHẢI LÀ NHU
NHƯỢC.**

Tuy nhiên áp dụng đường lối ôn hòa không có nghĩa là để yên cho một số người phá rối trật tự công cộng, cản trở lưu thông, vi phạm luật lệ vệ sinh chung, bần thông cáo mới nhất của Phủ Tổng thống nói rõ rằng nếu cuộc biểu tình tiếp tục làm cản trở lưu thông thì chính quyền sẽ áp dụng các biện pháp cần thiết để duy trì trật tự công cộng. Duy trì trật tự công cộng là bổn phận của chính quyền nhưng uy quyền quốc gia hiện định phải được quan niệm vừa như một quyền hành trọn vẹn trọn vẹn giới hạn luật pháp, vừa như bổn phận của chính quyền phải thi hành luật pháp cho quyền lợi chung của dân chúng.

Chính quyền không thể gì lý do chính trị hay tâm lý mà mặc nhiên để cho một số người ăn nằm, ngồi tiêu tiện đại tiện ngay trên giữa lộ trong gần cả tuần lễ.

HÃY MỜI SƯ SÀI LÊN BỜ CỎ

Điều mà chính quyền đáng lẽ phải làm ngay từ lúc đầu là mời, kéo các sư sãi lên bờ cỏ để khỏi cản trở lưu thông và lưu ý rằng họ có thể ăn, nằm trên bờ cỏ một cách tự do cùng với các biểu ngữ của họ.

Việc để yên cho các sư sãi Thê-ravada chiếm đóng một khúc đường Thống Nhất trong nhiều ngày, mặc nhiên đã để ra một liên hệ nguy hại cho các cuộc meeting, biểu tình khác trong tương lai nếu có.

đàn anh đòi lập với nhà nước

LÀM THẬN GIAO CHỈ..

Năm gà gần hết...
Nói một cách khác, chỉ còn vài tháng nữa là hết năm con gà.

Khỉ là một con vật bị nhiều người ghét: "Thằng đó mắt mũi như mặt Khỉ..!! Khá làm sao được! Khỉ lắm! làm sui sẻo người ta! Mới sáng ra gặp ngay cái thằng mặt nhân nhân như mặt Khỉ... Bực cả của mình!" đó là những lời mà ta thường nghe thấy người đời thốt ra khi phải đụng chạm với loài Khỉ.

Vì vậy nên trong năm Khỉ trước đây, năm Mậu Thân nước ta đã gặp quá nhiều chuyện sui sẻo. Loại Khỉ đến thăm và sống chung với dân ta trong năm Mậu Thân là Khỉ Khỉ Đột, Khỉ Đười ươi hạng nặng. Loại Khỉ, ấy không phá phách không ăn cắp vặt vật hay bắt chước người làm những trò bê bối, Nó làm cho máu chảy lệ rơi cho mẹ mất con, vợ mất chồng con mất cha. Loài Khỉ khôn nạn đã làm cho chúng ta khóc chúng ta đau đớn trong suốt một năm dài có bộ mặt khôn nạn của Nó. Nó vẫn còn làm cho chúng ta khóc ngày hôm nay. Khóc vì những tin tức thấy khai quật những hầm mộ tập thể chôn vùi cả mấy trăm đồng bào ta ở Huế.

Con khỉ Đột Mậu Thân khôn nạn cút đi. Con gà Kỷ Dậu tới. Loài gà trong 12 con giáp là một loài vật hiền lành quen thuộc với chúng ta. Gà là loài chỉ sống và hưởng thụ. Gà sống

chuyên môn ăn chơi và trưng diện, làm bánh Gà mái tượng trưng cho sự ăn chơi và đẻ cái phây phây, đẻ dăng- Con Gà mái có thể được kè là một vật tượng trưng cho người đàn bà Giao chỉ ngày xưa, chỉ biết ăn ngủ đứng giờ giấc, chăm chút cho bầy con, tuy yếu nhưng rất hung dữ với loài quạ điều mỗi khi bầy con bị đe dọa dớp thịt và săn sàng... chiều chồng mỗi khi chồng cần dùng.

Khỉ đi gà đến... chúng ta đã hy vọng Con gà đến với chúng ta năm nay là một con gà sống.

—Lẽ tất nhiên chúng ta không ao ước nó là gà sống Thiểu—Chúng ta hy vọng năm gà sẽ đem lại cho chúng ta đôi chút an ninh, êm đềm và vui sống. Nhưng đau buồn thay, Con Gà năm nay của ta là một loài Gà Ấc, gà Rù, gà kệt giò, gà Tỏi... Tuy suốt năm Việt Cộng không mở được Trận đánh nào lớn như những trận đẫm máu năm khỉ, nhưng trong năm nay, chúng ta gặp quá nhiều chuyện gà Rù-

Gà Rù như Hội nghị Ba Lê kéo dài 1: thế như cháo rách, gà Tỏi như vụ tăng thuế Kiềm trước cho vật giá lên vù vù, gà kệt giò như vụ "một số đồng bio chế bỏ quyền làm dân Giao chỉ, đòi làm dân thiểu số-

Chê không chịu làm người Việt Nam, không bằng lòng làm con Hồng, cháu Lạc tức là con cháu Rồng Tiên hách như hạch?? Chê bỏ cả 4.000 năm văn hiến mà nhiều anh vẫn kiên cường nói ra mồm?? cứ kè ra— dù đau lòng—đồng bào ta chê không chịu làm đồng bào với ta cũng có nhiều lý do xác đáng! Đứng tâm! Làm thằng dân VN thì ăn cái gì giãi?? Cá

đến giải rút cũng kèng có mà dớp bởi vì bây giờ, đàn bà Giao chỉ đều mặc quần dây thun hoặc gài nút, kéo phéc-mô-tuya, hoặc mi-ni-dúp, đâu có ai sài quần giải rút nữa để mà hồng an giải rút??

Làm thằng dân Giao chỉ là một điều bất hạnh... Bị bắt lính bị bắt xa vợ con đi làm kiếp lính thú dọa dẫm, bị đem thân làm bia thịt cho người ta thử tác dụng của những loại vũ khí tối tân do người ta mới chế ra mà chưa có dịp dùng thử.!! làm thân thằng dân Giao chỉ có cái gì sung sướng đâu nhỉ? chỉ toàn những khổ ai, những đói khát!!

Việc một số đồng bào ta chê không chịu làm người Việt làm cho ta đau đớn. Nhưng ta biết nơi gì để chiều hồi số đồng bào ấy? Thằng dân Giao chỉ là loại người rẻ giá nhất thế giới hiện nay. Chính thằng dân Giao chỉ cũng coi rẻ nguồn gốc của nó. Mâm diệt vong của ta nằm ở điều khinh rẻ dân tộc đó.

BỐC MÀ

CẢ PHẠNG

NHƯỞNG MỘT TƯỚNG QUÂN

Trong giới võ lâm thiên hạ truyền tay nhau rằng có một người máy...đeo sao đang trở tài máy móc ra làm việc Thấy chuyện lạ bốn phương, Cả Phạng bèn đốt đuốc đi tìm kiếm. Sau khi rẽ bó đuốc đi từ Bến Hải cho đến mũi Cà Mau thấy ông đeo sao cũng là người: bằng xương bằng thịt cả, Cả Phạng thất vọng. Sau đó, Cả Phạng suy luận: «Người máy thì không có tim và không có tim thì làm chế gì có tình cảm». Thế là Cả Phạng lại một phen đi tìm con người không có tình cảm. Sau khi đeo kính hiển vi nhòm vào từng sao, Cả Phạng khám phá ra rằng có lẽ giới võ lâm muốn nói đến tướng quân họ Phan. Các giai thoại về Phan tướng quân thì nhiều lắm, nhưng có hai chuyện mà võ lâm thường nhắc tới, Cả Phạng xin kể ra hầu quan viên hai họ:

Chuyện thứ nhất kể rằng Phan tướng quân có một người bạn chí thân làm kỹ sư. Hai người thân nhau tới cái độ "mày tao chỉ tớ". Sau này người bạn có tội, Phan tướng quân là người ngồi xử án "Tao" liền "đề nhẹ" cho "mày" 6 tháng tù ở. Sau đó, bạn vào tù, Phan tướng quân liền dẫn vợ mua quà đến thăm cho phải đạo... bạn bè. Thế là công tư vẹn cả đôi bề!

Chuyện thứ hai kể rằng Phan tướng quân một hôm đi kinh lý ở Gia đình Thành, gần trưa, một quao đứng bên ghé tai bẩm: "Thưa tướng quân, ngày hôm nay là ngày giỗ cụ nhà, phu nhân có dặn tôi nhắc Tướng quân về ăn giỗ!" Phan tướng quân quay lại đáp: "Giỗ bố tôi thì tôi phải nhớ chứ! Bố tôi đẻ ra tôi mà! Nhưng hôm nay là ngày... Cắm trại, tôi không về được!". 20 phút sau xe Phan tướng quân chạy qua trước cửa nhà, Tướng quân ngồi nhìn thẳng về phía trước, Tướng quân về trại! Nhớ đến giỗ bố là trọn chữ hiếu, nhớ đến ngày... Cắm trại là trọn chữ trung. Đi qua cửa nhà rồi về trại năm khòe là công tư vẹn cả đôi bề!

Võ lâm thì cho Phan tướng quân là người không tình cảm, Cả Phạng thì cho tướng quân là người có tình cảm nhưng dứt khoát lập trường và dứt khoát tư tưởng. Cả Phạng giữ mục Phạng thiên hạ, tuy Phạng đủ mọi loại người nhưng không dứt khoát nên không đủ can đảm... phạng bạn và phạng bỏ. Cả phạng còn thua tướng quân xa vậy thay! Mai sau dù có bao giờ mà Tướng quân thôi nghề võ chuyên qua nghề văn, Cả phạng tôi xin nhường Tướng quân cái mục "Bốc Mả" này để Tướng quân vi vút

TRÒ TIẾN 1523, LẠI 13

Cái gọi là Ủy ban Kinh tế Tài chánh của nhà nước lại vừa lấy vài thừa che mắt thánh để làm một trò xiếc khác đang ghi vào mục "Bốc Mả" Đó là cái trò lục số, hay một tên nữa là tam thập lục kế và mang một tên nữa là cái trò tiến 1523 bước và lùi lại 13 bước". Ngược lại giông lịch sử 21 ngày, cái liên bộ này đang yên đang lành bỗng dưng tung ra một quái chương "thuế Kiềm trước" Chương phong đi tới đâu là trời sấm đất thâm tới đó Giông bão của quái chương tạo ra lột phăng cả khăn lụa khổ của thiên hạ. Giông giông nổi dậy dưng dưng nổi giận quần hào... Phun nước bọt ra như vòi rồng tưới nước. Hai đảng phương diện của Quốc gia là Kinh và Tài liền thi nhau mà điều trần, mà lên ti vi, mà họp báo họp bỏ để giải thích đến độ xui bọt mép. Hai đảng này vừa lau nước bọt đi quần hào phun vào, vừa nu nui nhận công trạng là mình làm đúng mìn làm phải, mình làm số sách mình làm nom bờ oải, mình là nhất trên đời v.v...! Thế rồi giữa cái lúc Cả Phạng đang phục hai đảng về cái tài... chịch nước miếng để ăn xôi thì bỗng nhiên hai đảng đang "vững lập trường" đó bỗng dưng "cứng" liền "teo" ngay đi một tý làm cụt bố nó cả hững. 21 ng y sau tức là ngày 15-12 hai đảng lại cho ra cái thông cáo số 16/18/BK/TLB để giảm thuế phân xuất quân binh cho 13 thứ hàng Việc làm của hai đảng 21 ngày trước và 21 ngày sau nó chửi bỗ lẫn nhau được giông hồ giải thích theo hai lối.

Lối thứ nhất thì cho rằng hai đảng sau 21 đêm nằm vất vả trán đá nhận thấy sự tầm bậy của mình nên nay vui vẻ sửa sai một lý ông cụ cho nó bớt "cần rút trong ruột non ruột già. Thưa hai đảng Kinh Tài, nền dạy là chuyện

"sữa sai" thì quả thực là khi tung quái chương hai đăng đã chỉ tin vào cái bảng câu cơm to như má Đạm tiên mà thiếu sự cân nhắc và suy tính kỹ càng. Vậy mà mới đây còn cắt bay cái biển, thật đúng là cách... gái điếm cái chưa hề ngu với liền ông!

Lối thứ hai cho rằng hai đảng vẫn hủ hủ nhận mình phải làm, nhưng trước lời si và của giới giang hồ nên hai đảng tạm lùi để né đòn. Thưa hai đảng Kinh Tài nếu là sự né đòn thì hai đảng không xứng đáng là dân anh chị dám làm dám chịu mà thuộc loại "vừa run" không hơn không kém. Ô hô việc nước mà giao cho con người "nói đi nói lại" ám a ám ó thế này thì thà là để...mụ vợ Cả Phạng làm còn bay bướm hơn. Thứ Tướng Khiêm thứ...

mời bà cụ thân sinh ra các cháu của Cả Phạng coi, mới thì như một tỷ như thứ hai đảng Kinh Tài hiện tại mà lại được thì tài mà không sai... lại mời người khác để... thứ

có... thứ đi thứ lại, 100 năm sau thế nào chẳng có được một tay giỏi!

Nè má thằng Nam, hè Thủ Tướng Khiêm có thân chinh đến mời ra làm kinh tế thì má mày đừng có ngúng nguẩy nghe chưa! Hai đảng hiện tại còn dám làm thì sao mẹ mày lại không dám? Hai đảng ấy hơn mẹ mày về cái bằng cấp với mở lý thuyết suông thì mẹ mày hơn hai đảng ấy về cái tài... chớ búa với kinh nghiệm sống của cuộc đời chắc mèo nào đã cắn miu nào. Mẹ mày cứ gặt đầu một phát cho tao được đời gọi là "ông bộ trưởng" để le với thiên hạ làm được "làu được" mà không làm được thì cũng vẫn "làu được", coi có "được" chứ đầu có mất, chớ có đại mà "em chả"!

KHÔNG TIN NHÀ NƯỚC TIN.., VỢ!

khi hai đảng Kinh Tài của nước Đại ngu vừa làm

một việc theo kiểu "đại ngu" là tung quái chương thuế lương ước vào 1523 thứ hàng thì con mụ vợ của ta nó xúi đời xúi khôn ta rằng dốc hết tiền trong heo của con ra mà mua dự trữ như yếu phẩm. Mụ ta tiên đoán rằng chém chết cha chúng nó thì các nhu yếu phẩm cũng phải đi Apollo Ta không nghe bởi vì ta tin nhà nước. Nhà nước chẳng quang quát bảo rằng các nhu yếu phẩm không tăng giá là cái gì! Nhưng chỉ sau đó một vài ngày các nhu yếu phẩm không bảo nhau mà bay vùn vụt, Người ta bảo hai đảng Kinh Tài đã phóng Apollo Đại ngu trước phi thuyền Apollo 12 của Mèo để giết giải...rút. Nhìn vật giá, ta thờ dài. Vợ ta nó cần nhân ta, cần ta đến nát cả hai cái đùi non, iô mọi sự chỉ vì tin chính phủ.

(Còn nữa)

Lục Xi

GÁI THAM

NHÀ SĂM

Dưới đây là cái quảng cáo đăng ở một nhật báo:

BẠN GÁI TÂM TÌNH

Một số ngoại kiều học thức muốn làm quen với phụ nữ Việt Nam và Trung Hoa đã trao đổi văn hóa, làm bạn có thể đi đến hôn nhân. Xin hỏi cô... số nhà... Hai Bà Trưng Sài Gòn, điện thoại 41...

Cô Tê Tê, cô rất đáng được ví như một Tú Bà hôm nay, một mụ đầu hay một tờ sư nhà thừa tức ma cô cái. Có dụ dỗ gái Việt để Mèo chơi thử xem hàng hóa có tốt không rồi nó sẽ lấy chứ gì. Văn hóa, theo nghĩa của cô, là cái "đệm"! Tôi không hiểu căn nhà số... ở đường Hai Bà Trưng đã trở thành cái nhà sãm chửa nhưng cô và các bạn có quà đã trở thành những ma cô cái. Bao nhiêu Sến VN đã đi lấy Mèo cả rồi. Còn tí con nhà lành, nhờ có tí, cô muốn dụ con người ta làm dĩ cho Mèo nữa chẳng. Nếu cô không chấm dứt nghề dụ gái tờ cho Mèo đen Mèo trắng nó "đi", cô sẽ đứng trách Con Ong nếu Con Ong đột cô đấy, có nhé!

CHÉM CHA CÁI SỰ ĐỜI!

Khi C Lũ Nhiệm Minh Võ vén miệng tờ tờ chửi bọn đi điếm... đăng quảng cáo công khai trên báo chí, bọn thợ viết Con Ong bèn phân hóa ra làm năm bảy phe phải y hệt hiện tình chính giới Giao Chỉ. Có tên hét lên;

— Mẹ kiếp... kẻ bố chúng nó! Chửi những con đi kêu gọi con gái nhà lành, đi làm nghề... son ba toong cho Mèo những thằng bất lương bán máy bơm chim... là tự nhiên mình quảng cáo không công cho chúng nó. Chúng nó chỉ chờ được mình chửi mình mà chửi là chúng nó mừng hóm, mừng hơn bố chúng nó chết! Kế cha chúng nó, lẽ chúng nó đi...

Minh Võ cầm đầu bọn hăng tiết vịt, chửi văng năm bảy chục cục nước miếng tanh như... mùi Kiếm ước Ngọc Huệ ra tòa soạn:

— Đứu được... phải chửi... chửi cũng có năm bảy chục cách chửi... phải xử dụng chương chửi tối độc để si nhục bọn điếm nhục đó, chửi cha cả những thằng bán báo chỉ biết đo phân cột quảng cáo tính tiền, nhắm mắt bịt mũi, nhận tiền để đăng lên báo những lời quàng cáo thô tục của bọn điếm. Chửi để anh em ẩn công trong sạch của những tờ báo chỉ biết có tiền đó... mắc cở, từ chối không thờ tay xếp chữ những lời kêu gọi khốn nạn đó..

Hãy dở các báo Sè Gòong ra coi... Tờ báo có nhiều quảng cáo nhất bị giờ tờ báo giàu vì quảng cáo hiện này là tờ Chính Luận của chủ nhiệm Đăng Văn Sung tờ báo có cổ thư ký Tòa soạn sáng lập Từ Chung đã chết giữa tuổi xuân đời vì nạn kẻ thù chính trị, hãy dở tờ Chính Luận ra coi, còn có gì từ nhục và đả đốn cho bằng giữa những Cáo Phó cho ta biết một Trung Tá, một Đại úy, một Trung úy vừa anh dũng hy sinh vì quê quốc, năm ngạo nghề cái quảng cáo máy bơm chim:

Cái sự đời?

Ông lo âu, ông mặc cảm, ông lạnh nhạt trong Hạnh Phúc, ông e thẹn không dám nói ra, ông hãy mua ngay « BOM TAY DOVE » một sáng chế mới nhất 1969, TỰ CHỨA LẤY để dăng các bệnh: quá suy nhược, già yếu 60 tuổi hoặc không bình thường của « CÁI SỰ ĐỜI » thậm kín của ông, chỉ chữa 2 tuần, lâu nhất là 2 tháng, không chích, không uống, không thoa thuốc. Có 2 loại, loại A) BOM DOVE bảo đảm origine kết quả vĩnh viễn 100%.

Cắt báo này được tặng thêm... đồ!

Dịp may nhất đời...

Một sáng chế mới nhất « DOVE », BOM TAY « Natural Method » TỰ CHỨA LẤY để dăng các bệnh: Bất lực, nhỏ bé và ngắn, di mộng tinh hoặc không bền, già yếu 60 tuổi v.v... chỉ chữa 2 tuần, lâu nhất 2 tháng, không chích, không uống, không thoa thuốc. Tôi đã dùng rồi kết quả... Vĩnh Viễn 100%. Cắt báo này được tặng thêm đồ. Đ.T. 98.827

VĂN HÓA... ĐUỢI!

CÁCH MẠNG... CHỌI!

Nghề son ba toong cho Mèo phát triển mạnh, và cũng như tình trạng có những thằng không có một xu văn hóa nào trong người, đánh bầy ngày không ra một giọt văn hóa, tự nhận là văn hóa, đi dụ những hội nghị văn hóa quốc tế, có những thằng cả đời không dính líu xa gần gì đến cách mạng, suốt ngày nói chuyện cách mạng, bọn điếm hôm nay cũng tự xưng chúng làm văn hóa.

Hãy đọc một quảng cáo văn hóa của chúng:

Ngoại kiều

trí thức muốn trao đổi ng n ngữ làm bạn gái V.N. Trung Hoa có thể đi đến hôn nhân. Xin hỏi cô L. Cách Mạng Saigon.

Bạn gái tâm tình

Một số NGOẠI KIỀU học thức muốn làm quen với phụ nữ Việt Nam và Trung Hoa, để trao đổi văn hóa, làm bạn, có thể đi đến hôn nhân. Xin hỏi cô T. Hai Bà Trưng.

Tin vật quảng cáo trên đây đúng ra, phải được đọc như vậy:

Ngoại kiều cần giải quyết sinh lý. muốn trao đổi con heo lòng với bạn gái VN, Trung Hoa. Trung gian mỗi giới ăn huê hồng: Xếp Đuợi L.L...

Cách mạng và Hai Bà Trưng. Hai cái tên hủ hủ điện của dân ta bị bọn điếm đem vào quảng cáo chơi! Một túi hồ lớn cho Cách mạng và Hai Bà... Hai Bà có linh thiêng nếu thấy tên mình bị lôi vào quảng cáo Rao Vật «Son Ba Toong cho Mèo, chắc phải khóc thét lên rồi đất nầu òm chiếu ra nhập bọn sư sai Việt gốc Miên, ngồi dạng tờ he trước đình Độc lập, đòi quyền... không làm người Việt Nam.

Bờn vì Bà thấy con cháu... khốn nạn, dơ dáy quá.

TÂY CHAY QUẢNG CÁO... SƠN BA TOONG

Con Ong long trọng kêu gọi các vị có nhiệm vụ cao đẹp là nhận quảng cáo trong các nhật báo, tuần báo Sè Gòong hãy mặc cở năm phút — nếu còn thấy mình là Người chớ chưa biến thành con cháu Trư Bát Giới — sau khi đã nhận tiền đăng loại Quảng cáo Sơn Ba Toong cho Mèo.

Con Ong trân trọng kêu gọi sự chề tiền của các ông chủ báo nhiều quảng cáo như quý ông Chủ Nhiệm Đăng Văn Sung, Tôn Thất Đình, Lương Vị Linh Mạc Trần Du Nguyễn Quang Lâm v.v... hãy ra lệnh cho nhân viên trị sự chề bỏ loại quảng cáo Sơn Ba Toong!

Nếu sự chề bỏ đó có làm cho quý vị thiệt mất mỗi tháng một khoản tiền nào đó, xin quý vị cứ coi như đã đăng chúng và xin gửi hóa đơn về Con Ong—Con Ong sẽ trả hết những số tiền đó để các vị khỏi thiệt, khỏi đau lòng xót ruột!

Mẹ bố thằng nào không trả tiền cho quý vị. Con Ong lại kêu gọi anh em ẩn công, những người trong sạch nhất trong tòa soạn mặc dầu mặt mũi, chân tay quần áo dính mực in dơ dáy, nhất hãy tờ ra kiểu hành bằng cách từ chối không chịu xếp chữ loại quảng cáo Sơn Ba Toong cho Mèo!

Từ tuần sau trở đi C O sẽ bắt buộc phải đề cao hay đánh hạ giá những tờ báo nào không đăng hoặc vẫn cứ muối mặt đăng quảng cáo Sơn Ba Toong cho Mèo.

VƯỜN CÒN THUA... GIAO CHỈ

Tuần qua, Thông tấn Xã UPI loan một mẩu tin còm. Mè sừ Kramer, Bang vụ Khanh của Tiểu Bang Hoatt Sinh Tôn nước Cờ Huệ, vì bị bà cả Đợi đến nhà hỏi thăm sức khoẻ hơi kỹ, phải làm thêm nghề bán xăng, lau chùi kiếng xe hơi ở một trạm xăng để kiếm thêm tiền trả nợ.

Tin này được nhiều báo Sè Gòong đăng lên, nhiều anh ngốc... cho đó là một chuyện hay, Xong, thực ra, Bang vụ Khanh Khem Mưa của Mèo vườn còn thua xa nhiều... Bang vụ Khanh Giao Chỉ ta, Nhiều Bang vụ Khanh mặt to, tai lớn như... mệ của ta cũng vì tiền... những nghề đẹp để kiếm tiền như!

— Buôn lịch đâm ở trường...

— phi lưu tượng cở.

— Mờ nhà sãm...

— Cho vợ đi... Sơn ba toong cho Mèo!!!

Bang vụ Khanh của ta... cứ khỏi hơn Bang vụ Khanh Mèo nhiều lắm chứ! Đợi mà kiếm tiền bằng nghề bán xăng lau tu bin... làm sao ra tiền được bằng những nghề kiếm tiền của những Bang vụ Khanh nước ta? cũ là!

VUA CHỌI...

Dân biểu Phan xuân Huy, đơn vị Đà Nẵng, vừa lớn tiếng tố cáo trước Hạ Viện một vụ hiếp dâm linh đình xảy ra ở quận Hiếu Đức, Quảng Ngãi. Vụ hiếp dâm này long trọng đến nỗi Hạ Viện phải đặt cử DBPhan Thiệp ra tọa ngoài nờ để điều tra.

Một em thôn nữ tên là Nguyễn thị Hương 17 tuổi đã bị một nhân vật được dân biểu Huy gọi là một... ông lớn—

Không rõ là lớn, ký từ—chơi liền từ từ 17 quả trong 3 đêm. Tính ra như vậy là mỗi đêm, ông lớn đã chơi 6 quả 1 phần 3 quả!!!

Nghe nói khi được báo cáo vụ này, Hội Xuân Liệt lão, tức Dương bửu Hiệp, đã ngồi thộn ra đến năm phút vì kinh ngạc, vì... thêm rồi rú rí nói rằng.

—Te ríp... phọt mi đáp! Lúy dùng thứ thánh được chỉ mà cứ quá vậy,! Chú em mau ra ngoài nờ... hỏi dùm ngay cho qua cái toa thuốc Cường... Chim của lúy, mang gắp về cho qua... Lệ lệ qua có thưởng...

Trước đây, Anh Quê Kha Trấn Ác, hồi còn mồ ma báo Sóng, đã sưu tầm được Toa thuốc Nhất Dạ Lục giao sinh Ngũ Tử, đăng lên báo làm cho báo Sóng hồi đó, nhờ có Toa thuốc đăng đi, đăng lại bán thêm được ba vạn chín nghìn tờ... Bị giờ ông lớn, thiếu chơi ở quận Hiếu Đức đó ra Tòa mà khai là sớ dĩ Ông chơi được 17 quả trong 3 đêm liền là nhờ uống toa thuốc Nhất Dạ Lục giao sinh Ngũ Tử của Kha Trấn Ác, rất có thể Kha Trấn Ác sẽ háip chống ba toong ra Tòa vì tội... đồng lõa!

Nếu bị dính lúy vào vụ hiếp dâm này và phải ra tòa với vua chơi, Anh Quê Kha trấn Ác chắc sẽ được hưởng trường hợp giảm khinh—Bởi vì chính anh đau bệnh kim đồng hồ, chết, lúc nào cũng chỉ 6 giờ, dù anh đã uống đến 9 tấn cái gọi là "thuốc Cường Chim Nhất Dạ Lục Giao do chính anh đăng báo bán cho thiên hạ.

thành tích vĩ đại của ông tiến sĩ... đếm tiền hựt

TIN...TỨC

HOÀNGNHAM Thâu lượm

BỎ QUÝ VỊ BIẾT CÁC ÔNG DÂN BIỂU CÓ DÁM CHO DE 2 DÂN BIỂU C.S. KHÔNG

— Nghe đồn sau khi biết có 2 «đồng viên» hoạt động cho CS, nhiều dân biểu đã để... ra quần.

SÊ GHỀNH. Nguồn tin chính thức cho biết quý vị kếp hát ở Nhà Hát Tây đang bán xúc xích cả lũ. Hình như có nhiều vị kếp hát... để cả ra quần. Nguyên do Hành Pháp vừa chuyển qua Nhà Hát Tây hồ

sơ chính thức tổ cáo 2 DB Hoàng Hồ và Phạm thế Trúc đã hoạt động cho CS. Vì hồ sơ còn được giữ mật, nên nhiều kếp hát ngay ngáy lo không biết mình có bị móc nối gì vào trông không. Nhất là mấy anh kếp hát chuyên hát tuồng «Tôi làm chó săn cho CS»

Theo sự điều tra riêng của phái viên CO, thì hồ sơ của nhà nước tố cáo DB Hoàng Hồ (ham gia MTGP, theo hầu một tên CS gọi là Tư Rô, và ăn cắp nhiên tài liệu mật của HV cung cấp cho cụm tình báo chiến lược A22 Hoàng Hồ còn lấy xe của HV chở súng

cho VC, và đảm nhiệm công việc «báo chí vận»

Như vậy Hoàng Hồ đã can vào tội phản quốc; chiếu luật hiện hành, Hồ có thể bị truy tố ra tòa án quân sự, nếu Nhà Hát Tây có đủ can đảm giờ tay biểu quyết truất quyền của Hoàng Hồ.

Và, nếu bị xử Hoàng Hồ có thể bị tù khổ sai hữu hạn cho tới tử hình.

Nhưng nghe đâu một số kếp hát sẽ có dám làm cái việc truất quyền DB của Hồ. Vì một lẽ giản dị: sợ trường hợp đó sẽ trở thành một tiền lệ. Nay mai, hề cứ có anh kếp hát nào nhộ nhoe ắt sẽ khó thoát khỏi bị truất quyền. Anh nào cũng muốn... thủ bị cả. Người ta bảo như thế là có tật giật mình

Tuy nhiên, cái tật giật mình đó rất ít Hóa cho nên rất có thể Hoàng Hồ sẽ bị cho... de khỏi Nhà Hát Tây để ra tòa, và sau đó vào nhà pha hoặc qua bên kia thế giới, hầu có thì giờ mà nghiền ngẫm cái món «tội ác độc» của ông ta.

- 2 NĂM... ĐÓT CỦA NHÀ NƯỚC 820 TRIỆU
- GIÚP ĐỠ ĐÀN EM LÀM GIÀU NHANH HƠN TRÚNG SỐ CẤP 5.
- TOÀN CHO DB, GS, QUAN QUYỀN, BA TÀU VAY TIỀN NUÔI... GÀ MÁI... CHỢI.

SÊ GHỀNH: Một nhóm gần 15 ông chuyên viên ngạch tham vụ Ngân Hàng phát triển Nông Nghiệp vừa gửi lên Tổng Thống Thủ Tướng.v.v... một cái sớ rất lâm li bi thảm đề gọi là «bức thòm» me sừ tiến sĩ...đếm tiền Nguyễn văn Hào.

Sớ này dài dòng văn tự lắm, trong đó chỉ nguyên những con số đại thông đã đủ làm cho người đọc hoa mày chóng mặt. Ngoài ra lại còn những danh từ «đẹp đẻ» nếu cho xếp hàng một sớ dài tới mấy cây số.

Vì khuôn khổ của bài có hạn CO chỉ trích đăng một vài đoạn để trước là mua vui cho độc giả, sau làm việc nghĩa mí ông tiến sĩ.

Chẳng hạn, có một đoạn văn thư này: «Xét vì sau nhiều lần khuyến cáo ông NVH, TGD ngân hàng nay thay đổi lối làm việc, từ bỏ tham vọng cá nhân, phải đòi toàn diện những người tay chân đang bao vây quanh ông, người này đã thao túng coi ngân hàng nông nghiệp như của riêng chia nhau quyền lợi, gây chia rẽ nội bộ, làm hại quyền lợi của ngân hàng, coi thường luật pháp quốc gia, hối mại quyền thế, ăn cắp công quỹ dùng phương tiện của ngân hàng gây uy tính cá nhân hầu thỏa mãn quyền lợi riêng tư.» Nghe mà phát rét...

Ở phía một phần bản sớ, ông Hào được «khen» như sau: Ông NVH vì muốn tạo thành tích, muốn dâng công để chiếm một ghế Tổng Trưởng nên đã điên cuồng đốt của chánh phủ. 820.000.000 đ sau 2 năm hoạt

động.»

Ông NVH lại cũng được 5 nhân viên «khen» rằng ông đã có can đảm cho vay trái với chủ trương của chánh phủ; cho vay 1 cách bừa bãi lạm dụng.» Chẳng hạn như thay vì những người chăn nuôi trồng tía thực sự, vay tiền, ông Hào chỉ toàn mang tiền cho quý vị DB, quý vị Tổng giám đốc, quý vị giáo sư vay tiền nuôi... gà. Ví dụ DB H.H. Trông được vay 3 tề để nuôi gà... tây. Ông Phan Thiện Giới, tiến sĩ kinh tế cũng được vay 200 ngàn để nuôi... gà mái ghẹ... Ngoài ra còn một lổ những vị Ba Tàu cóc biết nông nghiệp là cái con cóc cộ gì cũng được ông Hào cho vay tiền để phát triển... nông nghiệp ở Chợ Lớn. Lại có cả ông chủ nhà hàng Maxim S được vay 5 tề để nuôi toàn gà mái... chợi.

Theo cái sớ này, thì sớ dĩ ông Hào «tài ba» như vậy là nhờ được ông Tổng Trưởng Lâm văn Trí ủy quyền một cách rất là phóng túng: Cho vay 5 tề mà cóc cần bảo đảm bằng tài sản.

Chả biết có đúng vậy không. Nếu đúng, thì quả là ông Tổng Trí cũng là người... tài

Ngoài ra, còn những câu hỏi to to bố về cái giá tài kết xử của quý ông Lê. T.T.H.L.N. K.T.v.v... Chỉ trong vài năm mà quý vị này tạo nổi một gia tài khổng lồ mà một người lương thiện sợ là tới 7 đời cũng không bằng. Còn nhiều chi tiết lắm, nhưng hết chỗ. Vay đề hồi sau phân giải.

LỘN MỀ

RÂN HÂM TỬ VÀ RÂN GIAO CHÂU

Trong sách Hàn Phi Tử có chép chuyện «ba con Rân đưa nhau đi kiện». Ba con rân này tranh nhau hút máu một con heo, không con nào nhường nhện con nào nên rủ nhau đi nhờ ba tòa quan lớn phân xử. Đọc đường ba con rân này gặp con rân thứ tư chặn lại hỏi: «Tụi bay đi đâu đấy?»

Ba rân trả lời rằng vì tranh ăn mà đưa nhau kiện. Con thứ tư bèn phán:

— Mẹ kiếp, sao ba đứa bậy ngu thế. Cái đáng lo là con dao thẳng đồ tể và bó rom đốt lửa kia, sao bây không đi kiện nhau?

Ba rân chột tinh ngó, không đi kiện nhau nữa, trở về đoàn kết chặt chẽ mí nhau trong việc hút máu heo. Nhờ thế mà cả ba rân đều no căng rốn.

Đất Giao Châu ngày nay cũng có vô số cái loài rân kể trên. Chúng nó cũng tranh nhau đớp. Không được đớp no, chúng nó bèn nổi sùng tuyên bố lem nhem, chửi bới ồm tỏi.

Có một con rân trước vốn là nghề «cái vớ» sau toan chơi trò chó nhầy bàn đọc, nhưng... hựt từ đó con rân này để lòng căm tức. Nó mưu toan lập bè kết đảng và tự nhận là Tiến bộ.

Lâu lâu nó lại nhẩy ra ăn nói làm nhảm bạ ai nó cũng chửi. Vì cái lợi nhỏ trước mắt làm nó mù quáng đến quên cả hại sau lưng. Nó tổ cáo tuốt lượt và đòi giao du thân mật với quý đồ. Ai khuyên răn dạy bảo nó cũng không chịu nghe.

Xem thế thì thấy con rân đất Giao Châu này con ngu hơn con rân của mẹ sừ Hàn Tử nhiều

Tin tòa bị tù vì thuốc «ông ông bà khen»

SÊ GHỀNH. Tin Tòa án cho biết sáng 17-11, Tòa Tiền hình đã xử vụ một ông già gần 62 tuổi tên Hội đã dụ dỗ một em bé 16 tuổi, đưa đi... bóc tem. Sau khi tem của em bị bóc rách toạc toàng, ra ông già gần bên cho em de.

Nội vụ đồ bề, ông già gần bị phạt 4 tháng tù ở v à bồi thường 200 ngàn cho cái tem của em bé kia.

Vấn theo tin trên thì lúc đầu Tòa đã xử buộc ông già bồi thường tới 500 ngàn lận. Nhưng ông già gân lý luận rằng cái món đó vốn không phải là xa xỉ phẩm, mà đích thị là nhu yếu phẩm, xin được miễn thuế kiện ước- Tòa nghe thấy có lý nên đã giảm khoảng bồi thường xuống 200 ngàn,

Ngoài ra, lúc hỏi cung tại Tòa, luật sư của nguyên đơn hỏi bị can «người VN chừng 60 tuổi thường là đã xum bà chề, sao riêng ông còn gân thế?» thì ông già Hội đã đáp là ông nhờ uống thuốc của Ba tàu Chợ Lớn nên lúc nào cũng gân.

Hỏi tên thuốc là gì thì ông nói không biết, chỉ thấy người bán gọi là... «ông ông bà khen»

Y. K. C. O.

VỤ XI CẶNG ĐAN GIÁO DỤC.

Vụ mấy chú sinh viên lồi tí ở Đại Học Văn Khoa đưa đòi cái thói bíp pi... cà chớn, viết báo (nói san) chửi thầy không đề đã đưa tới một hậu quả trầm trọng: Hàng loạt giáo sư rủ nhau cộng đồng từ chức, yohu giống cá voi bỗng một lúc sùng đời, kéo cả bầy lên cạn năm đợt mua vé đi chuyển tàu suốt

Trước cái vụ «xi cặng đan giáo dục» kể trên YKCO có những ý kiến sau đây:

1. Dân Anamta có bốn ngàn lẻ chín năm văn hiến thì trong đó hết ba ngàn chín trăm năm cọt de cái văn hiến của Tàu. Cho nên không ai là không biết cái đạo... thầy ở trên bô. Nay mấy chú sinh viên hípi cá chớn chửi thầy tức là chửi bô. Con chửi bô tức là con hơn bô. Con hơn cha là nhà có phúc. Nhà

có phúc thì nước mới vượng Vay là... tốt lắm.

2— Đất nước này đang học đòi chơi trò dân chủ, tự do- Hiến Pháp Anamta tôn trọng quyền tự do tư tưởng: Cái sự chửi thầy kia cũng là một cách phát biểu tư tưởng mct cách... tự do. Vay không ai có quyền cấm, hay chống đối, Do đó, nếu không cho trò chửi thầy là vi hiến. Các ông NS và DB sẽ phản đối thầy mẹ.

3— Sự học cốt ở chỗ phát huy được sáng kiến. Từ xưa tới nay chưa trường học nào có được một vụ «trò chửi thầy» bay bướm như vậy. Nay một số sinh viên ở Văn Khoa đã nghĩ ra và làm được. Đó là 1 sáng kiến hay, cần được trình Tò để giữ bản quyền cho ĐHVK.

4— Về phía «quí thầy»: Bị trò chửi hờn giận, rừ nhau «em chả em chả» hàng loạt là dở ẹc, là chưa học tới cái lý cao thâm của Khổng Tử. Me Sừ Khổng Khuru đã dạy rằng «kẻ chửi ta là thầy ta» cơ mà.

Giả thử như «quí thầy» đã lỡ hờn giận rồi thì cũng cứ được đi. Nhưng hờn giận để rồi chỉ từ chức... sống như thế cũng «năm bờ then lăm. Lê ra, sau khi từ chức» quí thầy «phải nhờ ngay GS viện trưởng Nguyễn văn Trung hướng dẫn qua Pháp để nói oang lên rằng «bọn sinh viên Anam bị Mỹ mua chuộc hết rồi»; Có thể là thế «chúng nó» mới sợ.

KẾT LUẬN. Trò chửi thầy thế là tốt, đáng hoan hô; rất hợp hiến. Tầy bị trò chửi cóc biế: làm cách nào, bèn rừ nhau trốn hétvút mẹ nó cả lương tâm chức nghiệp lẫn tinh thần trách nhiệm vào sọt rác. Cũng là đáng khen lắm.

NGƯỜI DÂN KHÔNG THỂ TIẾP TỤC CHỊU ĐỰNG CẢNH NUÔI ONG TAY ÁO

«Ngồi rừ gãi hăng dái lẩn tẩn»
(thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

TỪ CHỨC LÀ PHẢI

Dư luận đang nói nhiều đến vụ khủng hoảng Tại Đại Học Văn Khoa Saigon. Nhóm sinh viên Sư Địa Văn Khoa, xuất bản một số nội san in ronéo, đề chửi các thầy từ đầu đến cuối (từ ba bài nghiên cứu) Người bị chửi nặng hơn cả, là GS Nguyễn Văn Trung, khoa trưởng.

Báo của sinh viên sư địa, cũng chửi Trưởng Ban Sư Địa là GS Nguyễn thế Anh rất nặng.

Giáo Sư cổ đạo Thanh Lãng thì bị chửi về tội làm dáng như... ca sĩ, quần áo chải chuốt, giày bóng sức dẫu thơm phức.

Kết quả vụ chửi bới ác ôn kể trên, là một vụ từ chức nhất loạt của khoa trưởng, phó khoa trưởng và các trưởng ban. Lúc đầu, có 7 vị từ chức, sau thêm giáo sư Nghiêm Toàn nữa là 8. Đó là vụ từ chức tập thể đầu tiên xảy ra trong lịch sử đại học Việt Nam.

Sau một đêm gãi hăng đến... rách cả bì, Gãi Sĩ thấy từ chức tập thể như vậy là phải.

1-Ông Khoa Trưởng Nguyễn Văn Trung, vốn được coi như một người trí thức tiến bộ. Vì quá tiến bộ, nên ông chửi bới cũng khỏe lắm. Là con cưng của giáo hội, mà ông chửi giáo hội hay ra phết. Ông ăn cơm Quốc gia, mà cứ thích viết văn cho Cộng Sản nó khen. Cho nên, nếu có bị sinh viên chửi, thì chẳng qua cũng chỉ là học trò của ông muốn "thực tập" cái gương tiến bộ của ông mà thôi. Hay nói theo triết lý nhà Phật, là luật quả báo cũng được!

2-Quý vị Phó Khoa Trưởng, và Trưởng ban lãnh đạo từ chức, và nên từ chức. Vì trong các bài chửi bới của sinh viên, ngoài việc nhằm riêng một số vị, hình như còn muốn chửi cả «tập thể» giáo sư Văn Khoa.

Nếu Quý Vị đều là người đang hoàng đứng đắn, mà sinh viên đặt điều ra chửi. Tức là học trò hỗn với thầy. Làm thầy mà phải bó tay trước sự hỗn láo của trò, thì... từ chức là phải!

Nếu quý vị làm thầy bệ bối thật, đến nỗi trò không chịu được, trò phải viết cả một số báo mà chửi thì... không từ chức là ngoan cố.

Nếu có chuyện tranh chấp nội bộ giữa các thầy đến nỗi trò được dùng làm công cụ để thầy hạ thầy, thì cái nội bộ của quý vị nó bần quá rồi, nên từ chức quách!

Nếu chỉ vì chuyện hiểu lầm nào đó, mà trò phải viết báo chửi thầy thì thầy cũng nên từ chức. Giống như giậy thú trong gành xiếc, giậy thế chó nào mà đề thú nó đá cho... thọt

bi lên cõ, thì rút lui sớm ngày nào hay ngày ấy Tin đồn giờ chót cho hay hình như ông Giáo Sư Nguyễn duy Cần, Trưởng ban Triết Đông đã dứt đơn từ chức rồi lại rút đơn ra.

Như vậy kẻ cũng phải Triết Đông là triết lý của người quân tử, mà quân tử «dứt đi rút lại» là quân tử khôn!

NOI GƯƠNG

Ở bên Mỹ, có một ông Bang vụ Khanh, tức là một chức vụ dân cử khá lớn của tiểu bang, đã phải kiểm việc làm đứng bán xăng, để có tiền trả nợ.

Bên Mỹ, thiếu tiền, đi làm như vậy là thường. Nhưng các quan lớn bên ta, chớ cái trò kiểm tiền «tún mún» công khai ấy. Nếu muốn có hèm tiền, thì tự ý tăng lương, chứ tội đêch gì đi lau kiếng xe, cho nó hèn người đi!

Chính vì thế mà các cụ nghị của ta đã định tự tăng lương trá hình bằng cách thêm phụ cấp mướn nữ thư ký! Rồi lại định «tìm sự an tâm» bằng cách cho những ai rút phải thăm chằm dứt nhiệm kỳ vẫn được tiếp tục lãnh lương.

Theo tiết lộ của đồng nghiệp Quyết Tiến, hình như đề nghị gương các cụ nghị, trong ngân sách năm 1970, viện Giám Sát đã đặt thêm rất nhiều khoản phụ cấp và nếu Giám Sát viên nào có mệnh hệ gì, thì gia đình vẫn được lãnh đủ 4 năm tiền lương. Khoảng 4 triệu đồng.

Tuy nhiên bản tin của đồng nghiệp không giải thích rõ: Nếu đi ngủ với mèo, rồi bị Thượng Mã Phong, liệu có được lãnh đủ 4 triệu không?

HÀNG TỒN KHO

Mới đây, trong khi Tướng Dương Văn Minh bắt đầu lên tiếng vận động cho một cuộc Trưng Cầu Dân Ý, hay lập quốc dân Đại Hội gì đó ở Saigon thì báo Newsweek của Mỹ đã loan tin rằng tuy người Mỹ không ủng hộ Tướng Minh trong hiện tại nhưng «để dành» ông Minh cho tương lai, kẻ cũng hay cái bọn nhà báo Mỹ thật đều cáng, dám coi nhân vật tên tuổi như Tướng Dương Văn Minh giống một thứ... «hàng tồn kho»! Lúc nào Mỹ muốn xài thì đem ra xài!

Như vậy c hưa hết, vài hôm sau theo đài BBC tường thuật, phái viên của tờ báo Anh Daily Telegraph nói rằng; «nhiều người tin là Tướng Dương Văn Minh đã được từ chức tình báo Trung ương Mỹ CIA nuôi dưỡng và có thể là một ứng cử viên Tổng Thống phòng hờ».

Bọn Mỹ đều thật! ở đời đâu phải cái gì cũng có thể đem lên báo mà nói được.

HẠ VIỆN CÓ CÒN LÀ CƠ QUAN LẬP PHÁP CỦA MỘT NƯỚC CHỐNG CỘNG, HAY ĐÃ BIẾN THÀNH LÒ NUÔI TAY SAI CỘNG SẢN?

Báo chí vừa loan một nguồn tin từ văn phòng Hạ viện, T.T lại vừa chuyển sang Quốc Hội hồ sơ của hai dân biểu có liên lạc với Cộng sản, đó là các ông Hoàng Hồ và Phạm thế Trúc.

Theo tổng thư ký Hạ Viện, hình như tổng thống sắp chuyển sang Hạ Viện thêm một hồ sơ «dân biểu liên lạc với Cộng Sản» nữa.

Theo các tin đồn từ Hạ Viện thì nội dung hồ sơ cho biết:

Dân Biểu Hoàng Hồ, là người đã «móc nối» với hai ký giả Phan Nghị và Cao Trần. Hai ký giả này hiện đang bị câu lưu, đợi ngày ra tòa.

Còn Dân Biểu Phạm thế Trúc thì đã được C.T.Hạ viện Viện cấp giấy phép cho đi Nhật từ mấy tháng nay, bây giờ vẫn ở bên, và chụp được hình ông ta cầm k hâu hiệu d biểu tình chống lại VNCH làm lợi cho CS.

Trước đây, hành pháp cũng đã chuyển sang Hạ Viện hồ sơ của 2 dân biểu liên lạc với Cộng Sản là các dân biểu Trần ngọc Châu, và Hồ hữu Tường yêu cầu hạ viện có thái độ, nhưng viện sở quan đã xếp hồ sơ vào một xó, không đặt thành vấn đề.

Thế là hành pháp đã năm được hồ sơ của 4 dân biểu làm tay sai cho CS, và sắp thêm 1 mạng nữa.

Chưa biết lần này hạ viện sẽ có thái độ như thế nào?

Điều 4 hiến pháp VN ghi rõ: một hành vi nhằm mục đích tuyên truyền hay thực hiện chủ nghĩa CS đều bị cấm chỉ»

Các DB và nghị sĩ đều đã thể trung thành và bảo vệ hiến pháp. Mỗi ngày, mỗi giờ, có bao nhiêu người lính, bao nhiêu người dân chết vì bàn tay khát máu của Cộng sản.

Người dân phải thất lương buộc bụng, chịu thiếu thốn. đóng thuế cao, để trả lương cho mỗi dân biểu hàng trăm ngàn mỗi tháng.

Đề cho dân biểu làm tay sai cho cộng sản, công khai làm lợi cho cộng sản ở trong nước, và ở ngoài nước

Người dân có thể tiếp tục chịu đựng cảnh bất công vô lý như vậy không?

Phải chăng những hồ sơ dân biểu làm tay sai cho «cộng sản là những hồ sơ «bị đặt», để hạ uy tín lập pháp?

Nếu hồ sơ của hành pháp có giá trị, tại sao Hạ viện không có thái độ dứt khoát? Các dân biểu vẫn tuyên bố chống Cộng hăng, làm sao mà? Tại sao lại

chịu sống chung với những kẻ tay sai của Cộng sản? Các ông quên lời thề tôn trọng hiến pháp

Trong khi hàng triệu người lính năm gai nếm mật, chịu khổ cực đắng cay tiêu trừ Cộng sản ngoài mặt trận, thì có những «tay sai Cộng sản» sống nhõn nhõ, sống công khai, sống bất khả xâm phạm, mỗi tháng lãnh của công quỹ hàng trăm ngàn, để... làm việc cho Cộng sản.

Tại sao có chuyện bất công vô lý đến như vậy?

Người dân không thể chịu đựng nổi.

Dân không phải là những con chó mà có thể chịu đựng được chuyện quái gở như vậy.

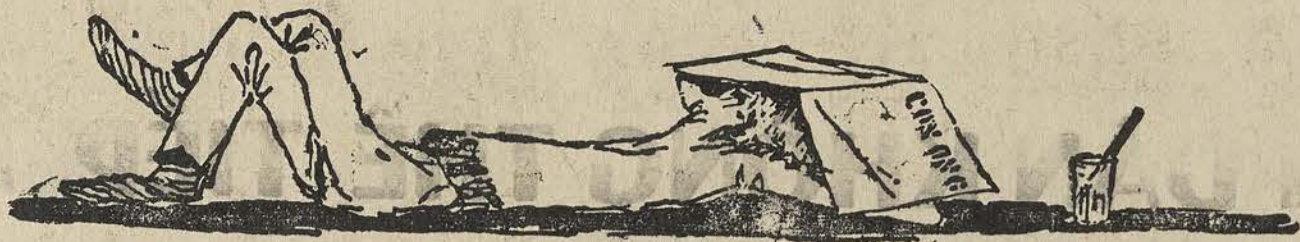
Vấn đề «dân biểu Cộng sản cần phải được giải quyết dứt khoát».

Hạ Viện phải đem các hồ sơ do hành pháp chuyển sang ra thảo luận công khai. Mở xé từng hồ sơ, cứ xét từng bằng chứng do hành pháp nêu ra, xem có giá trị không, và cho báo chí được tường thuật công khai, đầy đủ, để người dân cũng được quyền làm quan tòa, thẩm định giá trị các hồ sơ do hành pháp chuyển sang Hạ Viện.

Sau khi cứu xét thật tỉ mỉ các hồ sơ, các dân biểu sẽ phải minh danh biểu quyết.

Qua lời tường thuật trung thực của báo chí, nếu dân thấy hồ sơ của hành pháp có giá trị, có bằng chứng hiển nhiên rằng dân biểu là m tay sai cho C.S., mà dân biểu nào biểu quyết trực xuất, hoặc đồng ý truy tố dân biểu Cộng sản, tức là dân biểu ấy chống Cộng, trung thành với hiến pháp dân nhớ kỹ tên, khóa tới bầu cho nữa. Nếu hồ sơ chứng tỏ rõ ràng có dân biểu là tay sai cộng sản, mà dân biểu nào bỏ phiếu chống trực xuất hoặc chống truy tố, tức là dân biểu đó phản bội cử tri, vi phạm hiến pháp, dân biểu ấy bao bọc cho cộng sản, tức là đồng lõa, là tiếp tay với cộng sản, kẻ đó sẽ được nhớ kỹ tên tuổi, chẳng những khóa tới cho về đuổi gà, mà còn lấy cả chua trứng thối mà ném đầy mặt nó.

Sau hết, nếu hồ sơ do hành pháp chuyển sang vô giá trị, bị đặt là hành pháp có tội làm cho dân chúng hoang mang. Nếu hồ sơ do hành pháp chuyển sang có giá trị, mà văn phòng hạ viện im đi, không đưa ra khoáng đại thảo luận công khai thì văn phòng mang tội đồng lõa với Cộng sản, Cụ chủ tịch đáng cho vào trại giáo hóa với con cu loan!

Cả kê dê ngỗng

PHẢN CHIẾN.

Viết riêng gửi Nguyễn Trọng Nho).

Đã có một thời kỳ, hai đứa chúng mình là bạn. Rồi từ khi anh đắc cử dân biểu, hai đứa chúng mình không thêm chơi với nhau nữa. Cả hai đứa đều có lý. Tôi không được biết lý lẽ của anh. Nhưng còn tôi, tôi không ngại ngừng gì, mà không nói rõ ra đây cái lý do, tại sao tôi không thích là bạn của ông dân biểu.

Tôi còn nhớ rõ, ngày mới đắc cử, anh đã mời bằng hữu tới dự một bữa tiệc mừng tại nhà riêng. Nhà anh, tôi còn nhớ hình như ở Gò Vấp, đi qua con đường tàu, hướng về bệnh viện Cộng Hòa, quẹo vào một ngõ hẻm không có nhiều ánh sáng. Ngày hôm đó, anh đã làm náo loạn cái xóm đêm ấy bằng tiếng nhạc, tiếng cười, tung bừng náo nhiệt. Tôi cũng được mời đến. Bước vào nhà, hỏi thăm anh, vừa nhắc đến tên anh thì được sự đón tiếp nồng hậu, và mỗi của người nhà anh, lúc nhắc tới anh đều có kèm theo chức vụ: cậu dân biểu nhà tôi... Khi đặt chân lên cầu thang, bước lên cầu lầu xanh, đồ ánh hoa đăng tôi đã được một tên hề đồng chạy tới, hỏi nhỏ tên tôi rồi chạy vội về ra máy phóng thanh, trình trọng báo tin tôi tới, như những bữa tiệc long trọng của các vua chúa ngàn lẻ một đêm. Và tôi đã đỏ mặt, nhìn xuống bộ quần áo dơ dáy và đôi dép lẹp kẹp của mình, rồi thấy mình thật lạc lõng bơ vơ. Tôi hối hận vì đã tới đây, nhất là thấy người tới sau tôi là em gái Lam Thiên Hương.

Tôi không còn nhớ bàn tôi ngồi hôm đó gồm có những ai. Trí nhớ tôi không lấy gì làm tốt lắm, Tôi chỉ còn nhớ được Lê Hữu Bôi. Có lẽ có cả Dương Vy Long. Tôi muốn quên hết, quên cả việc mình có một người bạn tên là Nguyễn Trọng Nho, một người bạn mà mình đã làm bạn, khi xét đoán để phân loại nguy hiểm từ như Nhạc Bất Quần. Cái đau đớn của tôi thật rộng lớn, mỗi khi gặp một người bạn. Tôi đã chia ra: bạn và bè. Đối với những người liên quan với tôi trong chuyện làm ăn, chỉ là cùng một "bè" với tôi mà thôi. Còn bạn thì lại khác. Tôi đã quan niệm rằng: khi mình đói rách, trở về nhà, không có tiền đưa cho vợ, nhất định là vợ sẽ nói đến nhưc đầu, nhưc óc. Lũ con cũng sẽ nhìn mình bằng một con mắt khác lạ. Nói một cách cay đắng hơn nữa, đến con chó nhà mình, thấy hình dáng thê thảm của mình, cũng sủa âm ỉ. Chỉ còn một lũ bạn, là có thể chịu đựng được nhau. Bởi vậy, tôi yêu bạn lắm. mất một người bạn, đó là một điều mà có thể làm tôi mất ăn, mất ngủ.

Có lẽ chẳng bao giờ tôi nhắc tới anh nữa, nhưng mới gần đây, đã xảy ra một câu chuyện có liên hệ tới anh, tới tôi. Trong một lần ở Hạ Việt, anh đã nói về sự phản chiến của Truyền Hình Quân Đội. Mà trở trêu thay, vở kịch anh cho là phản chiến, lại là một vở kịch do Hoàng Anh Tuấn, Nguyễn Văn Phúc và tôi hợp soạn.

Một trong những vai trò, trong vở kịch, cũng có cả tôi, đóng một vai, gọi là góp mặt với anh em, trong một kỳ thi đua văn nghệ trình diễn giữa các quân, binh chủng. Vở kịch của chúng tôi đã được ban giám khảo trao giải thưởng nhất.

trong các vở kịch trình diễn; Đó là vở kịch "Nơi an nghỉ một người Việt Nam".

Ngày trao giải thưởng, tôi đã được tiếp chuyện Thiếu Tướng Trần Văn Trung, Tổng cục chiến tranh chính trị. Chính ông cũng khen vở kịch này, khen rằng chỉ trong một khung cảnh nhỏ hẹp của một chiếc đồn bỏ hoang, mà đã quy tụ được cả tâm lý của năm người lính của năm quân, binh chủng, và chính ông cũng công nhận, tính cách tổ cộng cao độ của vở kịch của những người mang những tình cảm rất Người.

Không phải rằng tôi mang ông Thiếu Tướng ra đây, để bênh vực cái lẽ phải về phần tôi. Không bao giờ, tôi lại có một cái tư tưởng hèn đến như vậy. Nhưng tôi chỉ muốn nhắc cho anh biết rằng, vở kịch của một thằng lính viết về những thằng lính, vở kịch ấy lại được lũ giám khảo, cũng là lính chằm chằm nhất, tất nhiên vở kịch ấy cũng đủ chứa đựng được một phần nào "chất" lính. Tôi nói tới chữ lính ở đây, không phải là những thằng lính Kịch, lính nhà chùa lính nhà thờ, lính thành phố, mà là những thằng lính đã tấp sự đổ máu cho đất nước này. Anh chưa phải là lính. Với mấy tháng quân trường, với gần 1 năm trời nằm ở PleiKu, rồi trở về Saigon ứng cử rồi đắc cử, anh chưa hiểu được hết thế nào là một người lính.

Anh đã chê chúng tôi là phản chiến.

Tôi xin thú thực với anh, tới bây giờ, tôi vẫn chưa hiểu, thế nào là phản chiến. Chỉ hiểu là mờ rãng, phản chiến là trái ngược với hiếu chiến. Anh là kẻ hiếu chiến chăng?... Tôi không tin như vậy. Vì là một thằng bạn của anh, tôi xin thề có trời, có đất, không thể nào nhìn nhận anh là một kẻ hiếu chiến. Anh có đồng ý với tôi không?..

Khi đọc truyện Tam Quốc, tôi thấy có một kẻ chết vì phản chiến. Đó là Dương Tu một kẻ được gọi là thông minh nhất thời Tam Quốc. Khi Tào Tháo lui về tới tận cửa ải Dương Bình, đóng binh ở hẻm Tà Cốc, ngồi nghĩ tới tình thế hết sức bị quan, đã cảm thấy hết sức chán nản. Lúc đó, nhà bếp dâng lên một bát cháo gà. Nhai phải cái gân gà, Tào Tháo càng thêm chán nản. Thì tình cờ Hạ Hầu Đôn vào xin mật khẩu để đi tuần... Tào Tháo đang nhai gân gà, thờ dãi nói ngay:

Gân gà! Gân gà!..

Dương Tu nghe thấy cái mật khẩu "gân gà", thì nói với Hạ Hầu Đôn:

Sửa soạn mà đi về cho được việc. Cứ nghe cái khẩu hiệu "gân gà" thì đủ hiểu. Cái gân gà là 1 thứ, nhai thì không có mùi vị gì cả, mà nhả ra thì tiếc. Chắc là sắp sửa rút quân đây. Minh nên sửa soạn trước để cho lúc có cái lệnh lui quân, khỏi phải hấp tấp, vội vàng... Ông nghĩ coi có đúng hay không?..

Hạ Hầu Đôn gật gù cái đầu:

— Ông thật là người biết được gan ruột

của Thừa tướng.

Nhưng cái người biết được gan ruột của Thừa tướng, cũng không tránh khỏi 101 đầu. Cái tội "làm rối loạn lòng quân", cũng giống như tội phản động, tội Việt gian, tội trung lập, tội phản chiến ở cái thời này, thật là hết thuốc chữa. Không còn có gì để chúng mình, để chúng tôi cho thiên hạ biết. Thì thôi đành chịu vậy.

Tới bây giờ, tôi mới hiểu thấm thía câu "miệng kẻ sang, có gang, có thép". Anh là một ông dân biểu. Anh sang hơn tôi, đó là cái chắc. Lời của anh nói ra thật là khuôn vàng thước ngọc. Tôi chỉ buồn rằng, tôi đã bị nhiều kẻ chèn ép, mà bây giờ kẻ làm cho tôi buồn lại là người bạn cũ của tôi.

Tôi sẵn sàng tranh luận với anh về vở kịch "Nơi an nghỉ một người Việt Nam". Tôi cũng xin nhận rằng đã có nhiều câu quá bạo. Người đại úy hải quân trong vở kịch đã nói rằng:

Anh có nhìn thấy đức Thánh Tô Trần Hưng Đạo của chúng tôi, được dựng lên ở bờ sông Saigon, một tay cầm đốc kiếm, một tay chèo xuồng sông. Trong lịch sử thì chép rằng, Ngài đã chèo xuồng sông mà về: chuyện này ta không phá xong giặc Nguyên thì không về tại sông này nữa. Nhưng chúng tôi mấy người Sĩ quan hải quân thì cho rằng Ngài không nói như vậy đâu. Ngài đã chỉ mấy thuyền sĩ quan hải quân đi qua, đi lại dưới chân Ngài mà nói rằng: hàng nào mà chưa đi đủ mười năm vùng duyên hải và sông ngòi thì đừng mong trở về khúc sông Saigon này... Anh cũng biết rằng tôi là một thằng lính già. Tất cả những điều gì mà tôi viết về lính, đều là cuộc sống của tôi, của các bạn tôi... Ở trong quân đội, bạn của tôi nhiều lắm. Khi nào, anh không còn làm dân biểu anh trở lại quân đội, mặc lại ba thước ka ki, chúng mình lại bạn của nhau. Còn bây giờ thì anh cách xa tôi nhiều lắm.

Anh chê chúng tôi phản chiến... Chúng tôi không dám có một lời phản đối. Nhưng chúng tôi đợi thời gian sẽ qua đi. Những cái gì của ngày hôm nay, sẽ không giống như ngày hôm qua. Anh còn có thể tỏ ra hơn hẳn chúng tôi về chuyện chiến đấu, về những chuyện chưa mệt mỏi vì cuộc chiến này. Chúng tôi sẽ cố chờ.

Không còn gì viết thêm cho anh nữa. Một quá rồi, vì uống quá nhiều. Những buổi chiều say như hôm nay, cố ngồi dậy, viết đây một trang báo, đó là một cực hình. Tôi tự hành hạ tôi, để nghĩ tới tôi anh thật nhiều, thật nhiều...

Xin chào anh và hẹn có ngày gặp lại...

Có thật cơ quan lập pháp đang 'tam cùng' với cán bộ năm vùng công sản

"Hiện tượng Trần ngọc Châu" được báo chí đặt thành vấn đề, và chính vị phụ tá đặc biệt của đương kim Tổng Thống khai ra ánh sáng, châm ngòi cho một dư luận vốn dĩ từ trước tới giờ đã không mấy tốt đẹp cho cơ quan lập pháp đã bị tình cách thời sự của vấn đề thuế má làm lu mờ và đang đi dần vào quên lãng. Mới đây Tổng Thống lại vừa gửi một văn thư tố giác thêm hai dân biểu đang nằm "vùng" hoạt động cho CS trong cơ quan lập pháp? Nếu như vậy thì có lẽ đúng với ước vọng của cá nhân và chưa biết chừng, nó đúng cả ý muốn của một tập thể, hay đúng hơn của cái cơ quan mệnh danh là đại diện dân cử cho toàn dân Giao Chỉ chúng ta bởi vì không hiểu vì một lý do nào mà không tiện giải thích chẳng, mà một vấn đề có tính cách quan trọng, tới sự an ninh quốc gia, nó trực tiếp liên hệ tới nền an ninh quốc gia, nó ảnh hưởng ngay vào danh dự, uy tín của cả cơ quan lập pháp người mà cố ý hay vô tình, các vị đại diện cho dân lại để cho nó chìm xuống.

Nhân dân thật ra không thắc mắc vì cái hiện tượng trên kia, bởi vì từ ngày khai sinh ra nền Đệ nhị Cộng hòa, nhân dân đã từng chứng kiến nhiều hiện tượng lạ lùng hơn, đã từng trải miên cưỡng coi những pha tuồng "cục lạc" do những tên hề một mùa của thời đại diễn xuất và làm nham nhở chính trường, đã từng nhiều phen mục kích những sâu bọ giao thời bôi bả cái thể chế dân chủ của chúng ta trong lúc mới phôi thai.

Nhưng nhân dân thắc mắc là vì những cơ quan do dân mà ra, và xin thế vì dân mà làm việc, lại không giải thích những thắc mắc do hiện tượng này gây ra, mà lại cứ ừ ừ ví vớ, lại cứ để cho nó lơ lửng con cá vàng để hy vọng thời gian xóa khỏi ký ức mọi người.

Không được! Nếu thực chất của vấn đề nằm gọn trong một câu hỏi: "Có thật rằng Cộng sản đã len lỏi được vào trong cơ cấu định chế của ta không?" Thì Con Ong xin nói thẳng vào mặt quý vị dân cử trong lưỡng viện; — BỒN PHẬN (viết hoa) của các người, khi dân bỏ phiếu tín nhiệm và bầu làm đại diện, là phải vén phừa lên, lột nó ra, khui nó ra ánh sáng, cái sự việc mà bàn dân thiên hạ và ngay một vị cố vấn hành pháp đã từng nói đến, cho hai năm rưỡi trước quý vị hiện giờ có "tam cùng" với vixi không? Có thật rằng những gà mẹ gà con trong "Chicken Soup Palace" đang sinh hoạt với rắn hổ mang không?

Bồn phận trước tiên đối với nhân dân, những kẻ đã khai sinh ra quý vị, nuôi dưỡng quý vị, tháng tháng đổ mồ hôi và máu mắt ra để quý vị lãnh từng sấp bạc, lâu lâu cho quý vị xuất dương rải độc để bớt ần ức, cái bồn phận ấy phải làm là khi nhân dân thắc mắc thì quý vị phải giải tỏa nỗi thắc mắc đó. Hơn nữa, cái thắc mắc của nhân

dân, nếu không giải tỏa được, thì nó lại là một cái bàn vào mặt quý vị, và cái bàn này mà một ngày nào đó Hành pháp truy nguyên được căn cứ nguồn gốc, và có bằng chứng, mà quý vị không chịu xin gột rửa, nó sẽ là chứng tích để lịch sử kết tội và hậu thế nguyên rửa những kẻ rước voi về đẩy mò và dung dưỡng địch trong nhà.

Bây giờ xin trở lại vấn đề. Đứng vào cương vị một kẻ biết thượng tôn luật pháp, chúng ta chưa có bằng chứng nào để vội vã và hồ đồ kết luận rằng dân biểu Trần Pi Giông là một tên Cộng sản. Hãy gạt bỏ ra ngoài những lời tố cáo thiếu hay không chứng ra được bằng chứng của những kẻ ghen ghét đố kỵ ông ta vì một lý do nào đó, tỷ dụ vì lý do ông Trần Pi Giông tranh vợ cướp mèo của thiên hạ chẳng hạn, chúng ta cứ từ tốn, khoan thai, yêu cầu nhà nước, vì lý do nghề nghiệp, hãy điều tra và công bố cho Lập pháp biết sự thật, coi xem có đúng anh Trần Bồ Cu là vixi ngử trợ trong nhà bất tây cú không, và nếu có thì nhà nước cứ thẳng thắn bảo cho các vị dân cử xê ra cho người ta làm việc, đừng dơ cái mác bất khả xâm phạm ra mà làm khó dễ cơ quan công lực, hãy tránh ra cho người ta bắt giặc. Nhà nước đã trưng bằng chứng ra thì sức mấy mà các vị đại diện dân còn dám khó dễ.

Không lẽ trong một bọc trứng của bà Âu-Cơ đẻ ra, không có lấy một bộ óc thông minh nào nhận được một bộ luật pháp cho dân Giao Chỉ ta xài cho đàng hoàng, mà lại sợ hờ đến nỗi để người rầy phải sống chung kẻ cướp, ăn trộm nằm ngay trong nhà mà chẳng làm gì nổi? Còn nếu nhà nước thấy không có bằng chứng thì phải tuyên bố rõ rệt để giữ uy tín vốn dĩ đã sút mẻ hơi nhiều của cơ quan lập pháp, để cho cơ quan này còn làm việc.

Một sự việc quan trọng như vậy, mà lập pháp thì bưng bít và che đậy, còn hành pháp thì lại lờ mờ khờ khờ nửa mờ, lâu lâu lại chơi khăm người anh em lập pháp, lại xỉ ra một tý hơi độc để da mặt người anh em đã dầy lại chai thêm.

Vì uy tín quốc gia, danh dự chung của cơ quan bảo vệ thể chế, vì chính nghĩa cơ quan lập pháp khi thấy một sự kiện xảy ra nó có ảnh hưởng tới những vấn đề trên thì hãy nắm lấy thể chủ động để giải quyết vấn đề. Hãy yêu cầu hành pháp điều tra và công bố kết quả để liệu lý, nếu sự thật như vậy, thì không thể nào che đậy bưng bít qua mặt nhân dân. Ngược lại, nếu chỉ là một sự vu khống thì phải cái chính, Nếu thật sự quý vị là những bực "tiết hạnh khả pho ng" của chế độ thì khi thiên hạ nói rằng một con đi thập thành nó đang len lỏi trong hàng ngũ tại sao các người lại không phản ứng để tìm sự thật. Dân cũng có thể:

Chọn mặt gửi vàng đúng khi bỏ phiếu cho ông Trần Ngọc Châu nếu trước kia cũng như hiện nay ông ta vẫn là một người quốc gia chân chính.

Chọn mặt gửi vàng vẫn đúng nếu trước kia ông Châu là người quốc gia chân chính nhưng nay đã thay đổi lập trường.

Chọn mặt gửi vàng làm ngay từ đầu nếu ông Châu đã và hiện nay vẫn là cộng sản năm vùng.

Cơ quan lập pháp có bồn phận:

Yêu cầu hành pháp điều tra tìm sự thật.

— Xác nhận một trong ba giả thuyết trên cái nào đúng? Và phải đủ tư cách để liệu lý trong từng trường hợp.

Cơ quan hành pháp có bồn phận:

Điều tra và công bố sự thật dù lập pháp không yêu cầu. Yêu cầu lập pháp liệu lý nếu không thì phải dành quyền xử lý để thi hành nhiệm vụ, nếu giả thuyết thứ ba đúng.

Thật sự ra, CON ONG không muốn đem sách quốc văn giáo khoa thư trích và tái bản nơi đây cho bàn mắt độc giả.

Xong vì ý thức được trách nhiệm của những người bút chân chính, CON ONG không muốn để một vấn đề có tính cách quan trọng và sinh tử của quốc gia bị nhận chìm xuống luôn vì bất cứ một lý do nào.

Ở đây, xét ra trách nhiệm của cơ quan nào cũng to tát và nặng nề như nhau, nhưng cái hậu quả của vấn đề nó sẽ đè nặng lên vai cơ quan hành pháp, nếu mọi người nghĩ rằng cơ quan này có bồn phận đặt mọi người trong một cộng đồng xã-hội hoạt động không nghịch lại với những luật-lệ quốc gia, và hơn nữa, cơ quan hành pháp trực tiếp lãnh trách-nhiệm duy trì và bảo vệ nền an ninh quốc gia, vậy thì nếu không làm cho đến nơi đến chốn.

Và đặt giả thuyết là địch đã ung dung sinh hoạt với ta trong nhà ta, mà ta không có biện pháp, rồi địch được tự do "tam cùng" với ta để sinh sôi nảy nở ngày càng đông thì mấu chốt mà là cơ treo trên nó ở lưỡng viện bị đổi kiềng và màu sắc!

Dân chúng có thể dễ dãi và tha thứ cho những kẻ kém tài đức lộn xộn trong lưỡng viện, khua môi múa mép bên cạnh những người có uy tín có thiện chí phục vụ nhân dân, dân chúng có thể trong lúc nóng giận xỉ và những loại sâu bọ ăn tục nói láo, buôn lịch khiêu dâm, cầm nhảm tượng cò, hay xuất ngoại du hí và sủa bậy, nhưng dân chúng sẽ không tha thứ cho những kẻ phản bội, những kẻ nội thù trà trộn trong hàng ngũ quốc gia. Vì vậy mà những kẻ có trách nhiệm với quốc gia dân tộc, quý vị hãy can đảm đứng lên gánh vác bồn phận. CON ONG nguyện hậu thuẫn quý vị cho tới giọt mật cuối cùng.

MỪNG HAY KHÔNG ĐÁNG MỪNG?

THẬT SỰ

Trong số trước, Con Ong có đề cập đến số báo "mùa thu" của nhóm sinh viên Đại Học Văn Khoa. Báo này chữi giáo sư "ác ôn" làm.

Chữi giáo sư cố đạo Thanh Lăng ăn mặc diêm dúa, đi giày Tây bóng và xài đầu thơm phức.

Chữi giáo sư Nguyễn văn Trung là "lưu manh", "dốt nát".

Chữi chung các giáo sư rằng: "Châm ngôn của họ là sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi", là "rúc đầu vào mu rùa, mù mắt vì cái lá đa" và sinh viên Văn Khoa chữi giáo sư Văn Khoa rằng: họ là những người biết bày trò tăng tỵ với các nữ sinh viên!

Sinh viên lại còn chữi các giáo sư có bằng cấp cao Tiến sĩ Thạc sĩ là bọn trí thức có cái thông minh của loài kết!

Kết quả của sự chữi bới trên, là một sự nhất loạt từ chức tại Đại Học Văn Khoa. Khoa Trưởng, hai phó khoa trưởng, và 4 giáo sư trưởng ban đã xin rời chức vụ.

Nếu các sinh viên Sư Địa của Văn Khoa Muốn làm một cuộc đảo chính, thì họ đã thành công. Nhưng sự thành công đó đáng mừng hay đáng buồn, đó là quyền của mọi người.

TỀ GIA

Ông Không Tử ngày xưa nói rằng trước hết con người ta phải chính cái tâm, rồi tu cái thân, sau đó tề cái gia, đoạn trị cái nước, và cuối cùng bình thiên hạ. Cứ phải tuân tự như vậy mà tiến. TT Ngô Đình Diệm không lấy vợ có óc kinh nghiệm tề gia, mà dám trị quốc, nên đã bị lật đổ. TT Sukarno, lấy nhiều vợ quá, để vợ lớn vợ bé đánh nhau lung tung, không tề được gia, nên cũng bị đá văng khỏi cái ghế TT.

Bây giờ nước ta có cụ già Nguyễn bá Lương, đang làm việc trị quốc, mà trị quốc hay lắm. Cụ Lương mới nhờ cảnh sát bắt hộ cậu quý tử của dòng họ Nguyễn Bá nhét vào trại giáo hóa Thủ Đức.

Có người khen cụ Lương, từ gia cũng rắn như vậy là nhất, là đứng tình thần dân chủ Pháp trị, thượng tôn pháp luật v.v... Bỏ làm chủ một viện lập pháp, con mà lộn xộn, thì phải xử bằng luật đàng hoàng, nó mới đứng luật.

Có người chê cụ Lương cù lằn, có mỗi thằng con không dậy được, tức là trên chưa tề kỷ gia, thì hậu sao trị kỷ quốc? Dù đàng trị quốc, mà không tề được gia, rồi có ngày phải nhờ cảnh sát bắt nhốt quốc gia vào trại giáo hóa sao?

Nhưng theo ý Thất Sùng, nội vụ chắc như vậy; Cụ Lương ng làm lớn, con trai cụ chắc cũng muốn làm lớn. Nhưng cụ không muốn cho nó làm lớn, mà lại bắt nó tập nghề làm lơ xe đồ, bắt quay ma-ni-quên, đời nào nó chịu.

Dù phải vào trại giáo hóa, nhưng chắc nó sung sướng, vì thoát được cảnh làm lơ xe đồ!

BẠN ĐỌC CON ONG SÀNH NHẠC HÃY TỚI:

30 Võ Tánh thâu băng

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

KHÔNG HIỀU HỌ MUỐN GÌ

Đệ nhất Cộng Hòa, Tổng Thống Ngô đình Diệm ra một đạo luật cải biến người Việt thuần túy sang vị trí thiểu số gọi là «Việt gốc Miên», những người này tranh đấu loạn cả lên. Nhưng không có ngòi ăn vạ. Không dám thì đúng hơn. Và vấn đề chìm trong quên lãng. Đệ Nhị Cộng Hòa, đạo luật 01469 điều 5 cải biến vị trí thiểu số của «Việt gốc Miên» trở về người Việt thuần túy, những người này lại tranh đấu đòi làm... thiểu số. Khi quốc hội đang soạn thảo luật, họ không چرا quậy. Đợi ngày thành lập, họ xuống đường ăn vạ, cương quyết... bắt nạt tổng thống. Tổng thống có soạn luật 01469, có «sáng tác» ra điều 5 đâu? Tại sao lại lợi dụng dân chủ tới cái mức là bắt tổng thống phải đích thân ra nhận kiến nghị và kháng thư.

CÓ QUYỀN NGHĨ NGỜ

Ông dân biểu Kiên Sốt bảo rằng không phải tranh đấu để được trốn lính dưới nhãn hiệu dân tộc thiểu số. Và ông muốn Việt gốc Miên được coi như Khờ me gốc Nam Việt Nam, Rắc rối quá, ông Kiên Sốt. Việt nam khác Nam Việt nam chăng? Hay Nam Việt nam nhắc nhở ông cái quá khứ Nam kỳ quốc, và xa hơn, Chân Lạp, đất đô hộ của Khờ me. Tuy nhiên, một dân biểu chỉ nên tranh đấu ở nghị trường. Đường phố dành cho xe cộ lưu thông cho người và chó qua lại khỏi sợ cảnh sát hạch hỏi. Đường phố, đã chấm dứt rồi, hoạt cảnh xuống đường tranh đấu vì quyền lợi phe nhóm. Ông Kiên Sốt và các ông trong Ủy ban Miên vụ nên hiệu kỹ điều đó.

Người ta đang đua nhau cải chính về vụ thầy chùa Miên cảnh lá Việt nam, ngồi ăn vạ trước dinh Độc lập. Du thần Chi này có quyền nghĩ ngờ những lời cải chính. Tại sao ta không dám đề nghị cho Xi ha núc xúi dục, cho những phe nhóm đối lập Tổng thống Thiệu xúi dục đâm thầy chùa Việt gốc Miên nhỉ? Thầy chùa đã làm xáo trộn quá nhiều rồi.

Thôi chừ, về chùa tu cho tròn quả phúc. Và để người khác lo và lại bức dư đồ rách nát.

PHÉP CÔNG LÀ TRỌNG

Luật định rằng, trong thời kỳ chiến tranh, cấm xuống đường xuống phố, tụ họp, mít tinh, biểu tình láng nhằng xỉ xô. (Trừ trường hợp quốc hội xuống đường hoan hô tổng thống!) Đưa nào xuống đường gây loạn, cảnh sát sẽ xức chúng nó về một chỗ. Nhiều vụ xuống đường đã bị đàn áp bằng thùng dè bảo vệ luật pháp, Nhưng người ta hỏi, tại sao cảnh sát đã không giải tán đám sư sãi năm vạ trước dinh Độc Lập? Gia thử, dám ăn vạ trước dinh Độc Lập là dân nghèo, tranh đấu cho cái bao tử vụ Kiệm Ước, cảnh sát có ra tay không? Ra tay phủ phàng, tàn nhẫn là cái chắc. Và ra tay là phải vì... bảo vệ luật pháp. Phép nước mà bị khinh nhờn, nước sẽ mất. Pháp bất vị thân. Thầy chùa cố đạo hay dân ngu cu đen thì cũng chỉ là công dân sống trong cộng đồng quốc gia. Và phải tôn trọng luật lệ của quốc gia. Ngay các ông thầy chùa làm phiền nhà nước, làm tội cảnh sát ngăn trở lưu thông công lộ, yêu sách không tương tức là vi phạm luật nước quá kỹ. Mà cảnh sát chỉ đứng ngó tức là nhà nước đã phạm lỗi không đủ khả năng bắt dân tôn trọng pháp luật. Tội cao pháp viện thủ lý vụ này. Du Thần Chi là

người sẽ khuôn nhà nước ra tòa đó. Đâu cái xe trong vòng cấm bị phạt dài người. Quên nộp phạt bị ra tòa vì cảnh sát. Nay người ta ngồi ra cả đồng vít đường, ngăn trở lưu thông, đe dọa an ninh tổng thống mà không có biện pháp gì thì kỳ thật. Tại phép nước quá là xuống tuang. Từ đó, đừng hồng kết tội ai xuống đường nữa.

CÂU MƠ CỦA MỘNG

Du Thần Chi thay mặt Duyên Anh cảm ơn bạn đọc đã chiếu cố kỹ cuốn tiểu thuyết Câu Mơ, một tuyên bố thầm lặng chống lại tiểu thuyết dục tình, sa đọa hôm nay. Trong vòng nửa tiếng, 200 cuốn Câu Mơ đã bay đi. Duyên Anh ký mỗi cả tay, mồ hôi toát ra. Hân bảo «Độc giả vẫn thương hân». Nhiều bạn đọc tới muộn, không được bạn giấy trắng, cứ lời Duyên Anh ra mà chửi ầu yếm. Bạn đọc Con Ong ở kháo bả vung chiến thuật nên tìm đọc Câu Mơ đi. Bạn

sẽ thoải mái tâm hồn. Đọc xong Câu Mơ là đứng trên một cây cầu nhìn cuộc đời không thấy bọn khốn nạn. Bọn khốn nạn ở dưới chân cầu, đang là rơm rác trôi ra biển cả.

Từ sách gia đình bạn phải có đủ sách viết về những tháng năm đẹp nhất một đời người. Đã phát hành Thăng Vũ Duyên Anh, Chuyến Tàu Trên Sông Hồng mai Thảo và Câu Mơ.

TÌU BẠC GIẢ

* Theo nguồn tin Sứ Mấy được biết tại trường Đại Học Văn Khoa Saigon, đã vừa có vụ đồng loạt từ chức của 7 vị Khoa trưởng và Trường ban.

- GS Nguyễn Văn Trung từ chức Khoa Trưởng.
- GS Lê Trung Nhiên, Phó Khoa Trưởng.
- GS Lâm Thanh Liêm, Phó Khoa Trưởng.
- GS Bùi Xuân Bào, Trưởng Ban Pháp Văn.
- GS Thanh Lãng, Trưởng Ban Việt Văn.
- GS Nguyễn Thế Anh, Trưởng Ban Sư Địa.
- GS Nguyễn Duy Cần, Trưởng Ban Triết Đông.

Như vậy là gần như toàn thể (7 trong 9) các chức vụ trong Hội Đồng Khoa đã nhất loạt từ chức.

Nguyên do của sự từ chức tập thể xảy ra lần đầu tiên trong lịch sử Đại Học Văn Khoa Saigon, là những lời đả kích của một tờ báo do chính các Sinh Viên Đại Học Văn Khoa Saigon chủ trương.

Phản ứng đầu tiên của Sứ Mấy đối với tin trên là hoan nghênh sự từ chức tập thể như vậy.

Nó đẹp lắm.

Cái đẹp đầu tiên là cái đẹp hiếm có. Ở đất nước này kiếm được một người biết từ chức, hiếm lắm, nhất là trong lãnh vực chánh trị. Chỉ có những người không tham quyền cố vị mới xứng đáng cầm quyền. Muốn tỏ ra là không tham quyền cố vị trước hết phải biết từ chức cái đã.

Cái đẹp thứ nhì là cái đẹp liêm sỉ. Những người biết từ chức là người có liêm sỉ.

Cái đẹp thứ ba là cái đẹp đoàn kết. Giới trí thức thường khó đoàn kết với nhau lắm. Đoàn kết để chia phần là chuyêna thường, đoàn kết khi từ chức hiếm lắm.

Cái đẹp thứ tư là cái đẹp tự do. Các Giáo sư Văn khoa có thể dùng biện pháp kỷ luật với những sinh viên viết báo chửi mình. Nhưng thay vì làm như vậy đã cứ để cho sinh viên chửi và người bị chửi chọn việc từ chức.

Trên đây là bài báo của bạn Sứ Mấy đăng trên Sở Tay của nhật báo Chính Luận. Trông cũng nên nhắc thêm rằng trong SỬ ĐỊA số 3 của nhóm sư địa văn khoa Saigon, nhóm sinh viên này coi giáo sư Nguyễn Văn Trung như một nhà trí thức tiêu biểu của Du Thần Chi ủng hộ lập trường của Sư địa chống đối giáo sư Trung không riêng gì ông Trung mà bất cứ thăng trí thức tiêu biểu nào cũng đều sẽ bị Du Thần Chi quai chết bỏ. Một vài thăng tiêu biểu không thể quai nó trên báo Du Thần Chi sẽ san định tội lỗi của chúng trong «Kinh nguy trí thức».

Vậy những anh trí thức tiêu biểu, giá trị thức chớ lùi trí thức tư lữ, trí thức công hậu háy học tập tiêu biểu thật đi là vừa.

CHÚ Ý ; Vì giáo sư Trung từ chức (mong là từ chức thật) Du Thần Chi không thích đăng những bài báo trong SỬ ĐỊA số 4 nữa.

CON CHÓ

Chó là giống bốn chân? Không, chó là giống hai chân loại chó này ăn bần và dễ tiện hơn cả chó bốn chân. Bạn sẽ thấy loài chó hai chân trong Giai Phẩm Con Ong Con Chó. Một đại hội chó, một chợ chó sẽ nhóm họp ở Giai Phẩm Con Ong Con Chó số cuối năm. Chó từ công trường Diên Hồng đến, Chó từ công trường Lam Sơn lại. Chó từ các công trường, công sau Nha Bộ rù nhau về phiên chó đầu xuân Con Chó của Con Ong. Đặc biệt chó chính phái đưa tài với chó tà phái.

Chưa từng có phiên chợ chó nào ngoạn mục thế. Bạn phải dự khán phiên chợ chó này. Vé vào cửa rẻ rẻ,

DU THẦN CHI cầm tròng

dưới trăm bạc Giao Chi. Tòa Soạn đã giải chiếu hoa từ ngõ nhà ông Thương Sinh đến báo Con Ong thuê chó bốn chân kéo ông ta tới tờ chức phiên chợ chó Canh Tuất. Cả Cậu chó cũng có mặt. Ông Thương Sinh hứa sẽ, mỗi cuối năm, tổ chức cho Con Ong một phiên chợ. Phiên chợ thứ nhất: Chợ Chó. Bạn muốn triển lãm hàng hóa, xin gửi chó đến từ hôm nay.

TÁN TRỢ BẤT PHỤC TÙNG

Ông Vũ Đạo Dzoanh, nguyên giám đốc trị sự nhật báo Công Luận bị tòa kết tội hai năm tù treo về tội tán trợ đảo binh. Ông nghị sĩ Vũ Ngọc Ánh, chủ tịch Hội thân hữu Các dân tộc trước là People to People cũng giúp phương tiện cho cậu con trai một hội viên trong hội ông ta sang Paris rồi ở bên đó mà trốn quân dịch. Báo chí đã đàm tiếu vụ này. Cô Kiều Mỹ Duyên phan phui tất cả sự thật vì cô cùng đi một chuyến. Người ta biết rằng ông Vũ ngọc Ánh có quyền bắt khả xâm phạm. Vậy hỏi quốc hội xem người có quyền bắt khả xâm phạm có quyền tán trợ thanh niên bất phục tùng không? Nếu Thượng Viện không trả lời nổi câu hỏi này Thượng viện kể như đổ bộ. Và nếu tòa án không dám truy tố ông Vũ ngọc Ánh cũng như không thể triệu hồi cậu Chung văn Chương về nước để mời cậu đi làm lao công chiến trường, Du Thần Chi đề nghị ấy quen lạy xin tòa hãy hủy cái án treo cho em Vũ Đạo Doanh.

Những thanh niên đã đi quân dịch hay đã bị năm ấp vì trốn quân dịch sẽ buồn lắm nếu chính phủ không dẫn độ nổi thẳng trốn quân dịch Chung văn Chương về nước Mẹ kiếp con ông được sĩ giàu xin lại có chân trong hội To people thì... phú linh nổi. Con nhà nghèo trốn trui trốn nhui mà vẫn bị vờ. Bất công ở đó. Và cũng do đó, không bỏ nổi thì vô nhà thương thí. Dân nhà giàu nó trốn lính thì bỏ đi thay. Đề nghị bắt ông bố thẳng lôi Chung văn Chương đi làm lao công chiến trường thay nó đi. Ô Ke.

NÂNG BI NHÀ NƯỚC

Rất nhiều bin đình cho Mèo mượn đã bị Mèo trả chủ bin đình gạ các ông ta bíp mở bệnh viện... cứu nhân độ thế sau khi đã coi NHẬN như cút chó. Bây giờ sinh hoạt đất đỏ kiếm ước thịnh trị dân nghèo ốm no bỏ dấy. không bỏ nổi thì vô nhà thương thí. Dân nhà giàu nó vào Giall, Saint Paul Duy Tân Trần Đình Đệ chứ nó đầu thêm vào bệnh viện các ké. Vậy là bin đình bỏ mẹ. Chánh phủ đánh thuế nặng bin đình. Mẹ kiếp, làm giàu trong chiến tranh sẽ bị nhà nước móc họng ra hết các con ạ! Xin nâng bi nhà nước một phát,

Nay mai, chủ bin đình sẽ lạy dân ABC đến ở bin đình để có tiền nộp thuế. Vì bán dếch ai mua, Dân ABC sẽ đến bin đình ia, dãi trả thù những tháng năm bọn khốn lịn xây hàng rào, thuê người gác cho Mèo ở. Nhà nước cần móc họng bọn làm giàu trong chiến tranh đi, càng móc họng chúng, càng được dân nghèo nâng bi kỹ, Và được dân nghèo nâng bi là được lòng dân. Được lòng dân là sẽ thắng Cộng sản.

Sư bố các anh làm giàu, trong chiến tranh, các anh chỉ «đi» Mỹ, cho cả vợ, con gái «đi» Mỹ các anh khinh chúng tớ giờ các anh sáng mắt chưa?

Lại đảo tụng đình

Thứ sáu 21 và thứ bảy 22-11-69, Con Ong lại vác chiếu ra tòa để nghe Tòa phán xét về một bài báo trích đăng lại của Hòa Bình và Thời Thế đã giám khêu nhẹ vào đúng chỗ... nhét của cụ Tổng Trưởng Vô Long Triều.

Vụ kể tiếp nguyên cáo vẫn là Nghị Hoàng Kim Quy người đã chiếm giải quán quân về vắng mặt tại nghị trường nhưng chỉ thích nằm nhà Bần khi lo chuyện đưa báo chí ra tòa để chống được nổi tiếng.

Con Ong sẽ có bài tường thuật đầy đủ cả phiên tòa

Các T.